

НАШЕ ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 10 (551)

Субота, 4 березня 1978 року

Ціна 2 коп.

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

**Жодного відстаючого поруч—ось бойовий девіз
колективної праці, ось веління нашого часу!**

(ІЗ ЛИСТА ЦК КПРС, РАДИ МІНІСТРІВ СРСР, ВЦРПС І ЦК ВЛКСМ).

За прикладом москвичів

Трудаці Житомирського УВП гаряче відгукнулись на патріотичний заклик передових підприємств Москви провести 22 квітня комуністичний суботник, присвячений 108 річниці з дня народження В. І. Леніна.

На підприємстві відбувся багатолюдний мітинг. На ньому виступили майстер закрійної дільниці З. К. Мельничук, бригадир А. В. Бикова, швея П. Ю. Макачук.

Трудаці вирішили в день комуністичного суботника випустити продукції на 16,5 тисячі карбованців, в тому числі із заготовленої сировини на 3,5 тисячі карбованців. У день суботника на робочих місцях працюватимуть 320 чоловік, а 60—впорядковуватимуть територію. У фонд десяти п'ятирічки буде перераховано одну тисячу 400 карбованців.

Л. МІК,
заст. директора Житомирського УВП з виховної роботи.

Василь Бриженко по-ударному трудиться наладчиком у пресувальному цеху КДВО «Контакт». Він докладає багато зусиль, щоб завдання третього року десятиріччя виконати достроково—до першої річниці нової Конституції СРСР.

На фото: В. Бриженко.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Здобуте надихає

Новим піднесенням у праці відгукнулись трудівники Сімферопольського УВП на рішення грудневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС та Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ до радянського народу. Обговорення цих важливих документів пройшло у всіх первинних ланках УТОГ Криму.

За підсумками соціалістичного змагання в ювілейному році Сімферопольське УВП занесено на районну Дошку Пошани міста. Успішно потрудилися на ювілейній вахті переможці соціалістичного змагання В. В. Гайдмашко, М. І. Антропенко, Г. І. Маркова, В. І. Жердочкіна та інші. Вагомий внесок у підвищення продуктивності праці зробили наші раціоналізатори А. Г. Забашта, М. Н. Болдирев, Н. А. Бельський.

Велику ідейно-виховну роботу проводить обласний Будинок культури УТОГ. Регулярно відбуваються тематичні вечори, лекції, бесіди, зустрічі з ветеранами Великої Вітчизняної війни і праці, новаторами виробництва.

Т. КОМРАКОВА.

Кримська обл.

3 повною віддачею

Минулий рік для нашого підприємства став знаменним відрядним трудовими досягненнями. План по випуску валової продукції виконано на 103, а по реалізації—на 103,4 процента. Продуктивність праці становила 109,4 процента. Значно поліпшились якісні показники. Торік близько 70 процентів виробів було випущено з державним Знаком якості.

Особливо добре потрудилися робітники дільниць намотування магнітопроводів і складання трансформаторів, які свої річні програми здійснили відповідно 8 і 16 грудня, тоді як підприємство в цілому—23 грудня.

Колектив підприємства не задоволюється на досягнутому, прим-

ножує здобути успіхи. Особливо високе трудове піднесення викликав серед робітників Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про розгортання соціалістичного змагання за виконання і перевиконання плану 1978 року. Всі вони активно борються за високу продуктивність праці, поліпшення якості продукції, дострокове виконання взятих соціалістичних зобов'язань. Відмінно трудяться в ці дні мотальниця Мокшанова, електромонтажниця Н. Болотникова, В. Шляхова, слюсарі-складальники Л. Замула, Л. Станкевич, В. Кузнецов та інші.

Піднесенню трудової активнос-

ті у великій мірі сприяє ідейно-виховна робота. Функціонують гуртки: партійної, комсомольської і економічної освіти, якими охоплено більше 50 чоловік. Багато робітників, інженерно-технічних працівників і службовців навчаються в вищих, середніх технічних і загальноосвітніх закладах.

Звичайно, в нашій роботі є і недоліки, які заважають підприємству займати призові місця в соціалістичному змаганні підприємств системи УТОГ. Тому колектив докладає багато зусиль для ліквідації «вузьких місць». І немає сумніву в тому, що він на цьому шляху досягне бажаного.

Н. ГАЛУШКО,
слюсар-складальник реле
РПУ-2 Запорізького УВП.

ВІСТІ З СОЮЗНИХ РЕСПУБЛІК

РРФСР

Найбільший у країні гідралічний екскаватор виготовлено на Свердловському заводі «Уралмаш». Оснащена 12-кубовим ковшем машина здатна виймати шороку до п'яти мільйонів тонн гірської породи. Кабіна нового екскаватора розміщена над кузовом машини, що поліпшило огляд робочої зони. Новинка уральців допоможе прискорити розробку родовищ корисних копалин відкритим способом.

УКРАЇНА

Одну хвилину замість п'яти витрачають тепер апаратники виробничого об'єднання «Свема» на покриття сорока метрів кольорової позитивної кіноплівки емульсійним шаром. На цьому підприємстві в місті Шостка Сумської області став до ладу комплекс автоматичних установок, які здійснюють усі операції—від підготовки емульсії до пакування готової продук-

ції. Значно підвищилась якість продукції, яку контролюють електронні пристрої.

УЗБЕКІСТАН

Почато реконструкцію міста Термез. Тут влітку температура доходить до плюс 50 градусів. І це враховують архітектори, розробляючи генеральний план міста.

Проектом передбачено в чотирі рази збільшити площу зелених насаджень. Центр Термеза вже пересікли два повноводних канали, які несуть прохолоду. Почато забудову першого мікрорайону, де будуть застосовані нові типові проекти будинків. У них передбачено сонцезахисні пристрої, в кожній квартирі наскрізне провітрювання. Створюються спеціальні станції охолодження повітря, яке подаватимуть у лікарні, дитячі садки, школи, клуби, магазини.

ТАДЖИКИСТАН

Перший мільярд кіловат-годин електроенергії виробили електро-

станції республіки. Цього показника досягнуто на місяць раніше, ніж торік. Щодо електростанцій республіки дають 20 мільйонів кіловат-годин енергії. Їх потужність зросла завдяки введенню в дію наприкінці минулого року двох агрегатів Нурекської ГЕС і реконструкції енергоблоків каскаду гідроелектростанцій у середній течії Вахшу.

ЕСТОНІЯ

Швидкісний трамвай зв'яже житлові масиви Талліна з діловим центром міста. При цьому не буде завдано шкоди тісним вулицям, забудованим унікальними пам'ятниками середньовічної архітектури. У старій частині міста трамвай перетвориться в «метро»—підземний тунель завдовжки кілька кілометрів.

Це передбачено комплексною схемою розвитку всіх видів пасажирського транспорту Естонської столиці. (ТАРС—РАТАУ).

МИРНИЙ ШТУРМ КАРПАТ

На 2700 кілометрів простяглася траса газопроводу Оренбург—Західний кордон СРСР, що споруджується спільними зусиллями країн—членів РЕВ. Кореспондент РАТАУ Г. Підлісний веде репортаж з карпатської дільниці траси.

Вертоліт поволі резвернувся і взяв курс на Карпати. І одразу ж перше інтерв'ю. Розповідає начальник територіального управління Всесоюзного об'єднання «Інтергазбуд» Степан Никифорович Калашник.

—Щоб уже в нинішньому році оренбурзький газ став надходити у братні соціалістичні країни, на п'яту, найскладнішу дільницю газопроводу направлено кращі сили Міністерства будівництва підприємств нафтової і газової промисловості СРСР. У горах на території Закарпатської області працюють підрозділи «Укргазбуду». Зі сторони Прикарпаття метр за метром до перевалу пробиваються будівельники Закарпатського експериментального спеціалізованого управління, які мають великий досвід роботи в гірських умовах.

На рівнинних прольотах завершальної дільниці вже укладено 250 кілометрів трубопроводу. Тепер механізовані колони наближаються до гірських хребтів. Попереду—150 нелегких кілометрів, 250 складних переходів через ущелини, ріки, балки.

...А тим часом вертоліт уже над Карпатами. Під нами—просіка траси. Вона то різко спинається на крутосхили, то несподівано круто падає до ущелини. Нелегко доводитися будівельникам у горах. Це неодноразово повторювали у розмові зі мною там, на рівнині. А тут...

Немов у сповільненій кінозйомці до траншеї підбирається потужний тягач з дванадцятиметровими трубами. Товстим тросом його підстраховує не менш потужний трактор. Важко. І доставляти по обмерзлій цілині труби діаметром майже в ріст людини, і зварювати їх та укладати в траншеї.

Перша зупинка, і перші знайомства. Бригада трубоукладчиків, якою керує Іван Калач. А ось і сам бригадир... На запитання «Як працюється» відповідає:

—Мені доводилось споруджувати газопровід «Братерство», нафтопровід «Дружба». Але працювати в таких умовах... На рівнині, наприклад, за світловий день вдається пройти кілометр і більше. Тут же кожен метр підкоряється з боєм...

Важко. Але метр за метром долають трубоклади, сталеву ниткою простягається траса, палахкотять вогні електрозварки. Бригада трубоукладчиків Івана Калача впевнено іде на перевал.

...І знову траса з пташиного польоту. Під нами—упорядковані селища з державними прапорами Угорської Народної Республіки. Разом з радянськими будівельниками на п'ятій дільниці працює близько двох тисяч посланців братньої країни. Вони зводять всі наземні основні та допоміжні споруди газопроводу. Готові до задачі експлуатаційникам житлові квартали і школи, склади. Але найбільша гордість угорських будівельників—потужні компресорні станції в Гусятині, Богородчанах і Хусті.

Начальник Головної дирекції УНР на спорудженні газопроводу Пужоф Плачок розповідає:

—Права працювати в Радянському Союзі удостоїлись кращі з кращих. З перших днів перебування на Україні ми відчуваємо велику братерську допомогу радянських людей. Глибоко усвідомлюючи важливість магістралі, угорські будівельники працюють самовіддано. Атмосфера постійної взаємодопоміжки, товаришескості, що панує на будові, залишилась в нашій пам'яті на все життя.

...На робочій карті карпатської дільниці газопроводу Оренбург—Західний кордон СРСР—з'явився червоний прапорець. Значить, там, на найвищих хребтах, завершено підготовчі роботи і зварено в нитку 25 кілометрів сталевих труб.

Штурм Карпат триває. (РАТАУ).

У СІЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ

На Вінничині завершився перший етап звітної-виборної кампанії — проведення зборів у первинних організаціях УТОГ. На доброту рівні пройшли вони в сільських організаціях Козятинського міськрайвідділу, де головою член Центрального правління УТОГ, студентка третього курсу політехнікуму Ленінградського відновлювального центру В. Миколаєнко.

Збори там відбулися за графіком. У виступах члени Товариства в основному розповідали про свою працю в колгоспах і радгоспах, піднімали питання роботи первинних організацій, а якщо і скарги були на свої потреби, як це часто було в попередні роки, то в тісному зв'язку з роботою організації.

Наприклад, на зборах в Бродецькій первинній організації всі виступи були присвячені діяльності осередку Товариства. Члени УТОГ Н. Парасич, І. Димчук та інші, обговорюючи роботу голови організації А. Чуса, висловили думку, що працював він задовільно, допомагав членам Товариства, але лише тим, хто приходив за допомогою, а ось, щоб сам поцікавився життям товаришів, не чекаючи звертання, сам запропонував допомогу, — цього не було.

Що ж, наш час пред'являє до людей нові вимоги, і закономірно, що на наступний строк члени УТОГ не обрали А. Чуса головою. Щоб бути керівником тепер мало однієї прамотності, потрібно бути ще й чуйним — така думка звучала у виступах членів УТОГ.

А ось на зборах в селі Комсомольському члени Товариства В. Кришук, доярка М. Новицька, пенсіонер М. Дементьев добре відгукувалися про роботу голови

первинної організації Є. Шатайло. У неї робота, сім'я, але вона знаходить час і для громадських справ, глибоко цікавиться життям глухих. Якось М. Дементьев захворів і не зміг передплатити газету «Наше життя». Дізнавшись про це, Є. Шатайло поїхала до м. Козятини в клуб і оформила для Дементьева передплату. Але тут слід закинути докір працівникам клубу: голові не варто було їхати до Козятини, передплатити газету можна було і в поштово-му відділенні села Комсомольського. Мабуть, їй не пояснили цього. Доводиться повторювати стару істину: мало обрати на посаду голови хорошу людину, її треба ще й навчити працювати. А навчаємо ми мало, мало довіряємо людям.

На семінарах голів і членів бюро в міськрайвідділі нерідко читають доповіді, лекції, що не мають відношення до їх роботи. А ось про невідкладні питання діяльності первинних організацій говорять мало і голова часто не знає, що йому належить робити. І, буває, нічого не робить.

Чи не тому на кожних виборах майже половина голів міняється, обирають нових. Звичайно, це добре, що до громадської роботи приходять нові люди, але ж ми втрачаємо інших працівників. Мабуть, слідом за звітами і виборами потрібно організувати практичне навчання активу первинних організацій і про це повинні потурбуватися голови міськрайвідділів, якщо вони хочуть, щоб їх організації працювали, а не тільки числилися на папері.

М. НИКОНЕНКО.

Ветеран виробництва Олександр Григорович Станов сумлінно трудиться верстатником у заготівельному цеху Миколаївського учбово-виробничого підприємства.

Поріг підприємства О. Г. Станов переступив у 1955 році і згодом освоїв спеціальність верстатника-деревообробника, став майстром своєї справи. За час діяльності вніс чимало раціоналізаторських пропозицій, що сприяло ритмічності роботи дільниці і підприємства у цілому, а разом з тим і достроковому виконанню виробничого плану двох років десятиріччя. Свій багатий досвід Олександр Григорович безкорисливо передає іншим робітникам.

Ударник комуністичної праці О. Станов оброблені деталі щитів до меблів здає з особистим клеймом, щозміни виконуючи норми виробітку на 125—130 процентів.

На знімку: О. Г. Станов за роботою.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ЗАВЖДИ ПОПЕРЕДУ

Наша держава проявляє велику турботу про людей, позбавлених слуху. Поряд з чужими вони наполегливо трудяться в різних галузях народного господарства, показують зразки самовідданої праці, вносять вагомий вклад у примноження суспільних багатств.

Чимало членів Білоруського товариства глухих працює в сільськогосподарському виробництві. Як і всі трудівники країни, у відповідь на Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про розгортання соціалістичного змагання за виконання і перевиконання плану 1978 року вони взяли підвищені соціалістичні зобов'язання і наполегливо борються за їх виконання.

Хочу назвати кілька тваринників, які трудяться в колгоспах, розташованих на території, що охоплює наш міськрайвідділ. Ось уже чверть століття працює тваринником у колгоспі «Комуніст» Кіровського району Олексій Харитонович Печень. Нині він доглядає 100 закріплених за ним телиць, добовий приріст кожної з них становить 800—850 грамів. Уряд високо оцінив його сумлінність, нагородивши медаллю «За доблесну працю» і «За трудову відзнаку». В 1976 і 1977 роках його нагороджено знаком «Переможець соціалістичного змагання». Олексій Харитонович є головою первинної організації, а також членом правління Бобруйського міськрайонного відділу Товариства.

Однією з правофлангових соціалістичного змагання є доярка колгоспу «Шлях Леніна» Бобруйського району Надія Григорівна Адамацька. Вже 17 років

трудиться вона у тваринництві і весь час добирається високих виробничих показників. Наприклад, торік при зобов'язанні 2500 вона наділа від кожної корови по 2700 кілограмів молока. Чітко дотримується зоотехнічних і санітарних вимог, що забезпечує високу якість продукції.

За багаторічну сумлінну працю Надія Григорівна удостоєна високої урядової нагороди — ордена Трудового Червоного Прапора. Крім того, Н. Г. Адамацька є активним наставником молоді. Відповідно до вимог часу вона систематично поповнює свої професійні знання, охоче передає свій виробничий досвід молоді. Трудівниця бере активну участь у громадському житті господарства, здобула міцний авторитет серед його трудівників.

Василь Ілліч Алейников — доглядач худоби колгоспу імені Пушкіна цього ж району. За плечима — двадцять з лишком років стажу. Доглядає молодняк великої рогатої худоби, трудиться з повною віддачею сил, щодоби кожна тварина дає 600—630 грамів приросту живої ваги. Його неодноразово відзначали як переможця соціалістичного змагання, трудівник має урядові нагороди. Часто відзначало Василя Івановича за високопродуктивну працю преміями правління колгоспу.

Так глухі трудівники наполегливою працею відповідають на турботу про них партії та уряду.

Є. БЛУВОЛ,
голова Бобруйського
міськрайвідділу БілТОГ.

Могилівська обл.
Білоруської РСР.

СИЛА ДОГОВОРУ — У ВИКОНАННІ

Недавно на Вінницькому УВП підбито підсумки виконання колективного договору на 1977 рік. Що ж показала перевірка і обговорення її результатів на загальних зборах колективу?

Скажемо відразу: підсумки хороші — підприємство в 1977 році працювало ритмічно і, хоч не займало в республіканському соціалістичному змаганні високих місць, добилося багато. Понад план випущено білизняного прикотажу на 32 тисячі карбованців, реалізовано виробів понад план на 34 тисячі карбованців. Цифри не дуже вражаючі, але досягнуті вони в нелегкій боротьбі — колектив УВП підводили постачальники, «сировинний голод» відчувався постійно.

В цих умовах виконання і перевиконання планових показників було можливим лише при повному напруженні сил колективу, мобілізації всіх резервів, що відіграло вирішальну роль.

Добре слово слід сказати на адресу місцевого комітету профспілки — якщо раніше підсумки соціалістичного змагання підбивалися раз на квартал, то тепер це робиться щомісячно, дільниці-переможцю вручається перехідний Червоний прапор підприємства і грошова премія, кращі бригади відзначаються вимпелами і грошовими преміями. Ось і на зборах, де обговорювалися підсумки виконання колективного договору, було повідомлено результати змагання за січень, і переможцю — колективу фарбувально-обробної дільниці — вручили перехідний Червоний прапор УВП і премію.

Багато зроблено по організації відпочинку, дозвілля робітників і службовців. В минулому році проведені екскурсії у міста Брест, Ленінград, Москву, Кишинів, 60 чоловік побували в санаторіях і будинках відпочинку, шість сімей одержали впорядковані квартири. Діти робітників і службовців провели літо в піонерських таборях. Виконані і пункти колективного договору про забезпечення працівників паливом, земельними ділянками під городи. Безпосередньо на підприємстві працює буфет-їдальня, де готуються гарячі страви.

Із свого боку адміністрація підприємства також багато зробила для поліпшення умов праці, вико-

нання колективного договору. Це, в першу чергу, зміцнення трудової дисципліни, увага до наукової організації праці, впровадження нової техніки, до раціоналізаторів і винахідників, виконання обумовлених колективним договором заходів по технічній безпеці. Наприклад, на швейній дільниці встановлено десять нових оверлоків «Текстима», які дозволили підвищити продуктивність праці, поліпшити якість виробів, полегшити працю оверлочниців.

Діють нова пельтькова машина 25-А класу, три машини-розпошувальки, в котельній введений в експлуатацію новий паровий котел. На фарбувальній дільниці змонтована нова фарбувальна барка МКП-1, дві центрифуги. Нові наочні машини встановлені в в'язальній дільниці. Впроваджені у виробництво і такі заходи, як реконструкція приводів на сушильних машинах, що дозволило розширити діапазони швидкостей при сушінні полотна, виготовлено транспортер для механічної передачі полотна із в'язальної дільниці у фарбувальну, реконструйовано систему подачі пального в котельню, що поліпшило температурний режим, підвищило продуктивність праці.

Адміністрація і місцевий комітет профспілки велику увагу приділяли вишукуванню резервів виробництва, підвищенню його ефективності, в першу чергу посиленню режиму економії, підготовці кадрів. Минулого року досягнуто економії в сумі 26,8 тисячі карбованців. В цій роботі брали участь всі підрозділи УВП. Здійснено заходи по технічному навчанню робітників, працівників відділу технічного контролю. Проведена атеція електриків, кочегарів по правилах експлуатації устаткування і технічній безпеці.

Окремо слід сказати про підготовку нових кадрів. Вінницьке УВП одне з небагатьох у системі, де регулярно дотримується статутна норма. Досагається це увагою до випускників спеціальних інтернатів, турботою облівідділу УТОГ про поповнення кадрів підприємства, закріпленням недавніх учнів виробничого навчання на УВП. Наприклад, торік всі учні в

кількості 21 чоловіка залишилися працювати на підприємстві. Орієнтуються на це і нинішні одиннадцять учнів, тим більше, що передбачено і розпочато будівництво нового приміщення підприємства, яке зможе прийняти в свої цехи робітників у два рази більше, ніж є їх зараз.

Комісія, яка перевіряла виконання колективного договору, відзначила і ряд недоліків у роботі адміністрації та місцевого комітету профспілки. Вона вказала, що виконано не всі заходи по технічній безпеці, мало приділялось уваги розвитку фізкультури і спорту, роботі по підвищенню культури виробництва, на підприємстві мали місце випадки дрібного травматизму. Досвід кращих виробничників пропагується слабо, не проводяться конкурси на звання кращих за професіями, що могло б бути додатковим стимулом до швидкого оволодіння секретами професій, розвитку трудової ініціативи, поліпшення якості виробів. А це дуже важливо, адже окремі робітники на швейній і закрійній дільницях допустили перевищення лімітів на переробки, за що їм знижено розмір преміальної оплати. Правда, рекламаші УВП не мало, але переробки — непродуктивна затрата часу і сил, вони знижують ефективність виробництва.

Або взяти питання про наставництво. Цей благородний рух на підприємстві є, але місцевком і адміністрація займаються ним мало. А це призводить до моральних збитків, до того, що молоді, недовідчені у праці і житті робітники, вчорашні учні, іноді збиваються з правильного шляху. І свідчення тому — звільнення з підприємства молоді робітнички Краснощокої за аморальні вчинки. Є й інші дівчата, яким дуже потрібна дружня рука і поради старших товаришів, але, як видно, їм не завжди приходять на допомогу.

Були на підприємстві і випадки порушення трудової дисципліни, зокрема, кочегарами Кушелевком, Підвисоцьким, Губіним. З їх вини в окремі дні не подавалась пара на фарбувальну дільницю. Звичайно, якби була краще постав-

лена виховна робота, то подібних випадків на УВП не було б. Посилити її, зробити більш конкретною і дійовою, а разом з тим підвищити вимогливість до керівних кадрів, їх відповідальність за виконання своїх обов'язків — такий зміст пропозицій комісії.

Рекомендовано також провести в життя заходи по поліпшенню умов життя в гуртожитку, культурно-масової, особливо спортивної роботи, зміцненню зв'язку з Будинком культури глухих.

Робітники Л. Майстрок, А. Хуторянський, С. Орлик та інші, які виступили на зборах, підтримали рекомендації комісії. Ділові пропозиції були висловлені інженером-нормувальником І. Шапеевим, який запропонував, щоб довідчені робітники допомагали недавнім учням, відстаючим членам бригад у виконанні норм виробі-

ку, і інженером по якості В. Уткіною, яка відзначила, що на підприємстві поки що не розроблено чіткої системи морального заохочення відмінників якості, і запропонувала впровадити таку систему.

Збори обговорили і прийняли колективний договір на 1978 рік. Вирішено включити в нього як обов'язкові, заходи, які виконані не повністю в 1977 році.

Обговорення показало, що колективний договір як взаємні зобов'язання адміністрації і колективу робітників, інженерно-технічних працівників та службовців є основоположним документом у роботі по забезпеченню виконання планів і взятих соціалістичних зобов'язань, тобто великою дійовою силою.

Ю. НАЙДОРФ,
голова Вінницького облівідділу
УТОГ.
М. НИРОВ,
інструктор по організаційній
роботі.

Великий досвід роботи на Вінницькому учбово-виробничому підприємстві має бригадир закрійної дільниці, ударниця дев'ятої п'ятирічки Тамара Костянтинівна Рильська. Вона завоювала звання «Краща за професією», проводить велику виховну роботу серед молодих робітників.

Один з її учнів — Олексій Іванович Сайчук. Під чуйним керівництвом наставниці він достроково, за чотири місяці, добре оволодів професією різальника трикотажної тканини, став одним з першовиків робітників підприємства. Виконання норм виробітку на 120—130 процентів стало його постійним правилом.

На знімку: О. І. Сайчук і Т. К. Рильська.

Фото Г. МІНДЕЛЯ.

ПІСНЯ ПРО МАТІР

Посіяла людству
літа своєї літечка житом,
Прибрала планету,
послала стежками споришу.
Навчила дітей,
як на світі по совісті жити,
Зітнула полегко —
і тихо пішла за межу.
— Куди ж це ви, мамо? —
сполохано кинулись діти.
— Куди ви, бабусю? —
онуки біжать до воріт.
— Та я недалеко...,
де сонце лягає спочити.
Пора мені, діти...
А ви вже без мене ростіть.
— Та як же без вас ми?..
Та що ви намислили, мамо?
— А хто нас, бабусю,
у сон поведе по казках?
— А я вам лишаю
всі райдуги із журавлями,
І срібло на травах,
і золото на колосках.
— Не треба нам райдуг,
не треба нам срібла і злата
Аби тільки ви
нас чекали завжди край
воріт.
Та ми ж переробим
усю вашу вічну роботу.
Лишайтеся, матусю.
Навіки лишайтеся. Не йдіть.
Вона посміхнулася,
красива і сива, як доля,
Махнула рукою —
злетіли увесь рушники.
«Лишайтеся щасливі!» —
і стала замисленим полем
На цілу планету,
на всі покоління й віки.
Борис ОЛІЙНИК.

ТВОЄ ПИСЬМО

Твое короткое письмо —
такая прелесть,
как будто бы подснежник
среди зимы.
Нет, письма длинные —
посредственность
и серость,
в плену у слов
порой с тобою мы.
Описывать —
занятие от скуки.
Не будем художочны и мелки.
Когда слова, как ласковые руки,
порой достаточно
одной строки.
Ты помнишь,
как молчала целый месяц?
И места я себе не находил,
— глядела нос мой,
в рюмочку чуть свесясь,
и не было мне дела до светил.
Еще ты помнишь многое,
но все же
скажу тебе, плохое отменяю:
когда слова
царапают по коже,
то сердце не замкнется, как дитя,
Опять зима,
морозный воздух,
чудо
снежинок,
сотворивших бахрому.
И сердце бьется
преданно и чутко.
И что романы сердцу и уму?!
Анатолій СИМОНЕНКО.

НА НАШОМУ підприємстві працює 590 жінок та дівчат — 80 процентів від загальної кількості членів колективу. Не будемо говорити, скільки тут глухих, скільки чуючих, — статутної норми ми завжди дотримуємося, — всі мають рівні права.

Скажемо, що жіноцтво «Силуєта» — велика сила. 540 — робітниць, решта — інженерно-технічні працівники, службовці, учениці групи виробничого навчання. Більшість з них працює швеями, ткалями, робітницями дільниць галантерейного цеху, де виготовляють гарні жіночі хустки, стрічки для дівчат.

У достроковому виконанні виробничих планів підприємства — велика частка їх самовідданої праці. У боротьбі за підвищення ефективності виробництва і якості продукції вони йдуть попереду.

Диплом ВЦРПС, який присуджено підприємству за кращі умови праці і побуту для жінок, говорить про те, що на «Силуєті» нашим трудівницям приділяється належна увага. Є виробничі дільниці, де робота ведеться в одну зміну, — там трудяться ті жінки, що не мають можливості працювати в другій зміні через дітей, за станом здоров'я.

Добре налагоджено медичне обслуговування. Маємо медпункт, у поліклініці перекладач налагодилася добрий контакт з усіма лікарями, вчасно реєструє на прийом до них. Надається допомога в справі влаштування дітей до дитсадків, ясел, у школи-інтернати.

І працює наш дружний жіночий колектив теж як слід. На підприємстві 526 ударниць комуністичної праці. Свої індивідуальні соціальні зобов'язання вони виконують і перевищують. 45 трудівниць нагороджено нагрудним знаком «Переможець соцзмагання 1977 року».

Ударно працює на Сімферопольській фабриці «Культпобуттовари» член УТОГ Галина Василівна Полозова. Вона ударник комуністичної праці, змінні завдання систематично виконує на 120—130 процентів, прагне достроково здійснити виробничу програму третього року п'ятиріччя.

На знімку: Г. В. Полозова.
Фото Й. МІНДЕЛЯ.

А ЧИ ДРІБНИЦІ?

Гріш їм ціна — скаже кожна з нас. Безглузді плітки ніколи не робили погоди. Словом, це дрібниці. Але чи дрібниці?

...Одного разу увечері до Клави забігла подружка і, щільно прихиливши двері, випалила:

— Ти насправді нічого не знаєш чи лише вдаєш? Мені сказали, що у твого Вадика справжнісінький роман з Марією.

Клава обірвала розмову, не стала вислуховувати ніяких деталей, але в голові настирливо билася думка: «У Вадика, мого Вадика роман?»

Того вечора вона чоловіка не зустрічала. Він десь затримувався і підозри посилювались. Коли він зайшов до неї в кімнату, Клава, відірвавши від подушки заплакані обличчя, кинула:

— Так ось ти який! Романи, значить, крутиш! Думаєш, я не знаю, що в тебе з Марією?

Він не став нічого пояснювати. Дикі, нісенітні звинувачення здалися йому принизливими.

Цей випадок, звичайно, не став причиною для розлучення. Набагато пізніше Клава дізналася, що це були всього навсього плітки.

Славнозвісні у нас «Майстри — золоті руки» М. К. Лук'яненко, І. Д. Мартинович, Л. Л. Читирбок (кращі наставники молоді), А. Л. Муш, І. Ф. Рогова, Г. М. Войтишин. Заслужили звання «Краща по професії» А. Ф. Поліщук, М. М. Дацько, М. І. Кунець, П. С. Некіпелова, Р. П. Стецишина. Відомі, як відмінники якості, А. Г. Мікула, В. Ф. Дерев'яно, М. Г. Шарко, В. І. Князева, С. В. Дзюновська, М. О. Леськів та інші.

Давно вже працюють у рахунок 1979 року С. К. Тимуш, Л. І. Гурська, М. М. Дацько, М. Г. Шевчук, А. В. Комарницька, Л. Є. Логвиненко, У. М. Нестер. Бага-

ТРУДІВНИЦІ

то робітниця беруть активну участь у промисловому житті. Вони — у складі заводського профспілки, у цехомак, у бюро первинної організації УТОГ, у радах наставників і гуртожитку.

На підприємстві неухильно ведеться курс на висування жінок на керівну роботу. По швейній групі всі виробничі потоки очолюють майстри — колишні швей: Фаїна Антонова, Марія Барба, Ганна Курилас, Тетяна Попова, Петруня Шугало, Ірина Мартинович, Любов Шаміна. З контролерів в інструктори виробничого навчання висунуто Стефанію Семочко. Колишня швея, потім майстер одного з передових потоків Лідія Гуракова стала інженером-технологом швейного цеху. Швея Ганна Козак працює інженером по кадрах, Софія Тимуш готується до захисту диплома в технікумі легкої промисловості. Добре справляється з роботою в технічному відділі як старший технолог

Катерина Кунтій та інші.

За самовіддану працю, активну участь у справі виховання людей, велику громадську роботу урядових нагород удостоєні Т. Попова, С. Тимуш, Г. Гладченко, Ф. Антонова, Г. Курилас, І. Мартинович та інші.

Багатьох подруг по роботі знаємо як добрих дружин своїх чоловіків, прекрасних матерів дітей, які приділяють належну увагу вихованню молодого покоління.

Партійне керівництво підприємства очолюють жінки. Лариса Олександрівна Симаченко — заступник директора «Силуєта» — п'ять разів обиралася на цей від-

„СИЛУЕТА“

повідальний пост. Під її керівництвом партійна організація веде велику роботу по мобілізації колективу на виконання завдань, що стоять перед нами у світлі рішень XXV з'їзду КПРС, грудневого (1977 р.) Пленуму ЦК партії.

Секретар цехової парторганізації швейного цеху Ганна Семенівна Бучинська працює головним технологом підприємства. Дуже багато уваги приділяє справі кращої організації виробництва з метою поліпшення якості продукції. Під її керівництвом проведено реорганізацію потоків. Відразу ж після виборів цехового бюро на відкритих партійних зборах було заслухано доповідь начальника швейного цеху та інженера ВТК про роботу. Виявлено недоліки, намічено заходи для їх усунення.

У галантерейному цеху керівництво партійною організацією довірено інженеру ВТК Світлані Гнатівні Данчул (вона ж заступник секретаря парторганізації під-

приємства). Це серйозна товаришка, що, як кажуть, не кидає слів на вітер. Її виступи на зборах відзначаються конкретністю, — що пообіцяє, те й виконає. Заслужовує на схвалення і робота тимчасового майстра дільниці — Е. Л. Стражмейстер — технолога складів дільниці.

Керують профспілковою організацією також жінки. Завком очолює молодий комуніст О. Владичко, члени фабкому майже всі жінки та дівчата: В. Алферова з відділу кадрів, Е. Хусточка з відділу праці та зарплати, робітниця — С. Тимуш, М. Сітка, Я. Москалік. Голова цехкому швейного цеху Г. Курилас, галантерейного — Т. Дмитрієва. Профгрупорги на дільницях та потоках — теж жінки.

Багато років віддала виховній роботі у гуртожитку Ц. Л. Савченко — голова бюро первинної організації УТОГ, одна з кращих агітаторів підприємства. Активно працюють у бюро Є. В. Делевіна, Л. В. Оленяк — кращі контролери швейного цеху.

Від ветеранів не відстає молодь. Багато дівчат, недавні випускниці виробничого навчання, працюють нарівні з ними. Надія Собків та Жанна Некіпелова — секретарі комсомольських організацій швейного та галантерейного цехів, з гордістю розповідають про їх успіхи, задоволені діяльністю комсоргів, з яких особливо відзначаються молоді комуністи Л. Гурська, М. Сітка, М. Гайдамашук, О. Дідух, О. Яцків.

Фізкультура і спорт, художня самодіяльність — всюди видно наших жінок та дівчат. Вони перемагають у змаганні, беруть участь у фестивалях, живуть цікавим і кипучим життям.

Л. АЛФІМОВА,
робітниця Львівського швейного підприємства.

НА ВСЕ ЖИТТЯ

— Стержень життя — праця. Все навколо нього крутиться.

А якщо помітити, що когось не оцінили належно:

— Образити людину — не наука, великого розуму не треба. Навчитися поважати її — ось справжня наука.

З перших днів своєї трудової діяльності в бригаді Марія Євтихіївна (а називають її Марусею), оволоділа всіма суміжними операціями, рік у рік підвищуючи тарифний розряд.

У дев'ятій п'ятирічці, коли в країні було кинуто клич: «Дати продукції більше, кращої якості, з меншими затратами» в колективі розгорнулось змагання за досягнення найвищих показників. Особливих успіхів домоглась тоді швачка-мотористка Кулько, котра показувала рекордні результати. Виконати п'ятирічку за три роки при відмінній якості продукції — таким було її завдання. І вона з ним справилась.

Напередодні XXV з'їзду КПРС Марія бере нове зобов'язання — випускати продукцію тільки відмінної якості, виконувати по дві норми. За досягнуті результати М. Е. Кулько було нагороджено Грамотою ВЦРПС і ЦП УТОГ, ім'я занесене на міську Дошку Пошани. Виступаючи на чергових зборах

колективу УВП-1, Марія сказала:

— Десята п'ятирічка поставила перед нами відповідальні завдання: нагнати темпи виробництва, бережливо витрачати нитки, економити робочий час, знижувати собівартість продукції, економити заощаджувати електроенергію, підвищувати якість всієї роботи. Ми розуміємо, якість — проблема комплексна, що охоплює всі сторони діяльності трудового колективу. Крім вдосконалення технології це і підвищення професійної майстерності, особиста відповідальність за доручену справу, невтомна турбота про підготовку кадрів і покращення виховної роботи, особливо серед молодих виробничників.

Почин М. Е. Кулько на честь 60-річчя Великого Жовтня: зробити найвищий виробіток нормою — підтримали робітники підприємства В. П. Долгіна, Н. І. Валуйська, Г. К. Баланко, Н. К. Берегова, А. Г. Реміна та інші.

Марія Євтихіївна — кращий наставник. Тільки минулого року більше десяти чоловік вона навчила своїй професії. Всі вони виконують денні норми якісно, дисципліновані, активні.

Н. ТЕЛЮКОВА,
заст. директора
Полтавського УВП-1.

Всебічною турботою оточують на Полтавському УВП № 1 дівчат, які приходять сюди після закінчення школи і бажають працювати швачками.

На знімку: інструктор навчання О. Г. Писаренко (в центрі) і молоді робітниця Ніна Щербань (ліворуч) та Ірина Вусик.

Фото Й. МІНЬКА.

ПИШУТЬ ЧИТАЧІ

ОГЛЯД РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ ЗА ЛЮТИЙ

Багата і різноманітна редакційна пошта за лютий. Це і повідомлення про життя трудових колективів Товариства, і листи, присвячені 60-річчю Радянської Армії, і розповіді про соціалістичне змагання, новини з життя культзакладів, первинних ланок УТОГ та з інших питань.

Голова Мукачівського МРВ УТОГ Закарпатської області повідомила про семінар культпрацівників організований облвідділом та про хід звітно-виборної кампанії в первинних організаціях Товариства. На цю ж тему надіслала лист і перекладач Зінківського міжрайвідділу УТОГ Полтавської області Н. Аксюк. Автор наголосила, що в більшості первинних організацій МРВ відбулися звітно-виборні збори, які пройшли організовано і на високому ідейному рівні.

Старший майстер інструментального цеху Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» Б. Туркін пише про натхненну працю трудівників об'єднання, викликану Листом ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ до радянського народу. У відповідь на заклик партії, повідомляє автор, трудові колективи ДВО «Електромагніт» мобілізують всі свої можливості та резерви на успішне виконання завдань третього року і п'ятирічки в цілому.

Про поштовження роботи спортфедерації глухих Одеської області написав Ю. Гер. Серед глухих спортсменів області нині 10 майстрів і кандидатів у майстри спорту, понад 200 розрядників, чотири чемпіони СРСР та призери XIII Всесвітніх ігор глухих. Автор розповів про зростання майстерності молодих спортсменів та підготовку до змагань до комплексу ГПО.

Кілька листів вихователя гуртожитку Дрогобицького УВП Р. Зборівського розповідають про трудові будні підприємства, підготовку ювілею Радянської Армії, зустрічі з ветеранами війни та праці. Окреме місце в листі Р. Зборівського займає навчання трудівників УВП в школі робітничої молоді, змагання шахістів і шашкістів на першості УВП та ДСТ «Спартак». Один з листів присвячений створенню робітничої бібліотеки в гуртожитку підприємства. Першою частиною книг з власного зібрання подарувала бібліотеці перекладач А. П. Кашук. Її приклад наслідували робітники УВП. Тепер в червоному кутку є своя, робітнича читальня.

Начальник штабу цивільної оборони Львівського швейного підприємства «Силует» М. В. Ухов написав про підтримку трудівників підприємства зовнішнього політичного курсу нашої країни, їх прагнення зміцнювати свою працю економічно й оборонно могутність Країни Рад. На підприємстві «Силует», пише М. Ухов, регулярно проводяться заняття на курсах цивільної оборони, для слухачів є всі наочні засоби, підручники, методичні розробки та інші.

І. С. Толочко — керівник любительської кіностудії «Супутник» при Житомирському будинку культури — поділився про підготовку і святкування ювілею Радянської Армії і Військово-Морського Флоту. З цієї нагоди відбулися лекції, обговорення книги С. Смирнова «Сім'я» (про героїчну родину Сосніних, що діяла в Малинському підпіллі на Житомирщині в роки фашистської окупації).

А інший читач з Житомира — М. Гурман написав про молодого виробничника заводу «Автозапчастина» В. І. Пивоварова, який зобов'язав особистий план третього року п'ятирічки виконати до Дня Конституції СРСР.

В. Шаповал з Полтави у своєму листі розповів про організацію в 1934 році першого осередка глухих у м. Лубнах та відкриття клубу. В приміщенні особняка, де був клуб, як виявилось недавно, перебував О. С. Пушкін, та під час війни фашисти його зруйнували.

Такий зміст невикористаної пошти. Всього з початку року редакція одержала 230 листів.

Виступи танцювального колективу Сімферопольського будинку культури користуються заслуженим авторитетом у членів нашого Товариства. Ансамбль захоплює оригінальністю композицій танцю, високою виконавською майстерністю. Крім народних танців, самодіяльні артисти охоче беруться за імпровізації на сучасні теми. Одна з них за мотивами мультфільму «Ну, зачекай!».

На знімку: у ролі Вовка — Микола Бельський, в ролі Зайця — Наталія Лисовська.

Фото І. МІНЬКА.

Про подвиги солдатів

Ми, працівники Бродівського будинку культури для глухих, наполегливо готувалися і на високому організаційному рівні відзначили 60-річчя Збройних Сил СРСР. В ході підготовки проводились мімічні перекази, бесіди про героїчні подвиги солдатів, вечори розповідей під рубрикою: «І в мирному житті є місце подвигу».

Найбільше запам'ятався тематичний вечір «Армія миру» на який було запрошено ветеранів Великої Вітчизняної війни — представників всіх родів військ. Зал виглядав якось незвичайно святково.

Сценарій вечора розповів присутнім від народження Радянської Армії до сьогоднішніх мирних днів. Виступаючи, ветеран Великої Вітчизняної П. В. Фоменко розповів про важкі фронтові дороги, незабутні подвиги радянських солдатів. Потім їм присвятила пісню «Журавлі» учасниця художньої самодіяльності Е. Довганюк. Виступи ветеранів війни та інших учасників вечора весь час чергувалися з художніми номерами.

У другій половині вечора було показано виставу «Ульянівського «За революцію».

Після закриття вечора і вручення сувенірів, члени Товариства ще довго не відпустили гостей: розмова не було кінця. Цей культосвітній захід пройшов в атмосфері дружби і взаєморозуміння, залишив у всіх дуже приємне враження.

М. САВЧУК,
художній керівник Бродівського будинку культури.
Львівська обл.

Фізкультура і спорт

ПЕРЕМОГЛИ ГОСПОДАРИ

З нетерпінням чекали учні Лебединської школи-інтернату для глухих дітей зустрічі з випускниками попередніх років. І ось недільного дня всі зібралися в червоному кутку школи.

Учень 11 класу, секретар комсомольської організації І. Колотуша розповів гостям про успіхи своїх товаришів у навчанні і спорті та підготовку до зустрічі 60-річчя ВЛКСМ.

А Лебединець подякував дирекції та викладачам школи за турботу і увагу, за те, що дбайливо сіють зерна знань. Після урочистої частини відбулася товариська зустріч з хокею, в якій перемогли господарі майданчика.

Найрезультативнішими гравцями виявили себе учні 10-класу М. Ніклонський та Ю. Будаков. Але не це було головним. Фактор дружби, спортивного азарту, ось що залишилося в серцях учасників зустрічі.

Робітники Сумського заводу «Центроліт» М. Краснощок, І. Мілка, В. Сухомлинов запросили учнів після закінчення школи до заводського колективу, щоб зростала й міцніла трудова сім'я.

На згадку про цю зустріч хокеїсти сфотографувалися з директором школи О. Я. Гнадою.

О. КОЗЮРА,
вихователь Лебединської школи-інтернату.

За шаховими дошками

Дев'ять днів тривала першість Запорізького облвідділу УТОГ з шахів і шашок. Серед чоловіків у змаганнях виступили 11 спортсменів. В усіх чотирьох турнірах лідерами вийшли представники Запоріжжя. З шахів перемогли першорозрядники. В. Дорошенко набрав 8 очок з 10, П. Держан став другим. Нижче своїх можливостей виступив кандидат у майстри В. Колесник, який задовольнився третім місцем.

Серед жінок-шахісток чемпіонське звання відстояла знову робітниця УВП Л. Хмура. В змаганнях, які розігрувалися в два кола, виступили чотири майстри спорту і шість правців І і II розрядів.

З шашок звання чемпіона виборов кандидат у майстри І. Мачківський (15 очок з 18). Другим фінішував теж кандидат у майстри П. Васильков, третім — В. Щелков.

В жіночій команді відзначилась робітниця УВП, першорозрядниця Т. Безбородова, чемпіонка 1977 року. Незважаючи на відсутність у змаганнях першорозрядниці З. Кудас, спортсмени УВП та міськвідділу УТОГ виступили і на першості обкому профспілки. Шахісти в своїй підгрупі зайняли І місце, шашкісти — II.

Майстер УВП Л. Цатіс виборов II місце в особистій першості.

С. МОРДУШЕНКО.
м. Запоріжжя.

Дружба міцніє

Багато цікавих культзаходів проводять працівники Львівського будинку культури. З великим успіхом нещодавно пройшла вистава «Вольська рибачка» Б. Торохова, у якій грали Л. Оленяк, Г. Богачек, Н. Рябоконь, В. Матуська. Цікавими були театралізовані вечори, присвячені 60-річній історії нашої країни.

У дні приїзду глухих з Латвійської РСР в Будинку культури збиралося все більше і більше членів нашого Товариства. Гості з янтарного краю показали комедію пружинського драматурга А. Давидзе «Наречений на п'ять хвилин» у виконанні найздібніших артистів Дзинтарса Озолінша,

Пауля Павліна, Віталія Ісаєва, Ганни Гончарової. Бурхливими оплесками нагороджували глядачі виконавців народних танців «Даугава», «Ачкупс», «Гатви». Присутнім сподобалась оригінальна естрадна композиція про промисловість Латвійської РСР. На закінчення програми рижани і львів'яни обмінялися привітаннями, сувенірами.

Ветеран сцени, режисер Ризького драматичного колективу Ельвіра Еленсе у своєму виступі пригадала перші відвідини Львова у 1960 році і висловила задоволення від того, що дружба міцніє.

Л. ПИЛИПЕНКО.

Редактор П. БУЛАТОВ.

КУДИ ПІТИ ВЧИТИСЯ Краснолуцьке міське професійно-технічне училище № 37 оголошує набір учнів

на 1978—1979 навчальний рік

Училище готує майстрів індивідуального пошиття жіночого і чоловічого верхнього одягу, жіночого легкого плаття.

Строк навчання три роки.

До училища приймають глухих і слабочуючих дівчат віком 15—18 років з освітою 8—10 класів школи глухих або слабочуючих.

Для вступу на навчання необхідно подати такі документи: заяву на ім'я директора, автобіографію, свідоцтво про освіту, характеристику, вісім фотокартки 3×4, довідку з місця проживання, довідку з місця роботи батьків, довідку про прививки зі школи.

Паспорт, вписаний з місця проживання, або свідоцтво про народження (пред'являються особисто в приймальній комісії).

Документи надсилати цінним листом. По одержанні їх вступнику повідомляють точне число прибуття в училище для проходження медичної приймальної комісії.

Початок навчального року 1 вересня.

АДРЕСА УЧИЛИЩА: 394313, м. Красний Луч, Ворошиловградської області, вул. Горна, 2.

ДИРЕКЦІЯ.

ЗАХОПЛЮЮЧА КНИГА.

Фотоостюд І. ЩЕРБАНИУКА.

ЦІКАВО ЗНАТИ

Який сьогодні день?

Щоб відповісти на це запитання, нерідко доводиться заглядати в календар, бо одні й ті самі числа місяців припадають на різні дні тижня. А хіба не можна рахувати дні так, щоб у кожному місяці їх була однакова кількість, щоб усе, як кажуть, збіглося? На розв'язання цієї простої з першого погляду проблеми людство витратило безліч зусиль.

Справа в тому, що в своєму прагненні навчитися точно обчислювати роки різні народи розробили різні календарі. Одні ведуть облік часу за змінами фаз Місяця, інші — Сонця, треті — і Сонця і Місяця разом. Жоден з існу-

ючих нині чисельників не може бути визнаний «ідеальним». А вся складність полягає в тому, що «рік» (час обертання Сонця по екліптиці) і «день» (час обертання Землі навколо осі) не діляться один на один без остачі. Необхідність якомога точніше враховувати що зайвину приводить до зміни систем літочислення.

Довгий час чимало країн жили за юліанським календарем, введеним Юлієм Цезарем ще 1 січня 45 року до нашої ери. Але 1582 року папа римський Григорій XIII змушений був створити комісію для реформи літочислення, бо ка-

лендар відстав від життя аж на цілих 10 днів. Виданий ним документ велів рахувати після 4 жовтня 1582 року не 5, а одразу 15 жовтня. Крім того, високосним відтоді треба було вважати ті роки, число яких повністю ділиться на 4.

Таким чином новий календар, який назвали григоріанським, або новим стилем, певною мірою ліквідував хибні попереднього. Більшість держав Європи одразу прийняла його. В Росії ж він був введений спеціальним декретом за підписом В. І. Леніна у 1918 році.

І все ж людство не втрачає надії створити єдиний для всієї планети «Вічний календар». Над цим працює спеціальна Міжнародна асоціація всесвітнього календаря.

В. АНДРІЄНКО.